Dosarul nr. 2-888/2025;
2-25022562-48-2-19022025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

26 martie 2026 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
Instanţă compusă din:
Preşedinte: Dorina Croitor
Grefier: Galina Rodideal

Cu participarea:
reprezentantului reclamantei Danaila Liubov, avocatul Valeria Dodon împuternicită în baza mandatului nr. 2146112 din 04 noiembrie 2024
reprezentatului pârâtului Danaila Mariana, avocatul Dorin Melinteanu împuternicit în baza mandatului nr. 2275337 din 12 mai 2025

a examinat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la acţiunea reclamantei Danaila Liubov către Danaila Mariana privind încasarea prejudiciului material cauzat prin contravenţie, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată,

A CONSTATAT:

ÎN FAPT

1. La 19 februarie 2025, reclamanta Danaila Liubov a depus în Judecătoria Străşeni, sediul central, cerere de chemare în judecată împotriva cet. Danaila Mariana cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin contravenţie, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantei a menţionat că, la data de 25.09.2024, în jurul orelor 21:20 reclamanta Danaila Liubov a înştiinţat serviciul 112 că se află în ***** şi are un conflict în stradă cu cet. Danaila Mariana. La data de 26.09.2024 a înaintat cerere prin intermediul secretariatului Inspectoratului de Poliţie Străşeni, precum că cet. Danaila Mariana vorbeşte necenzurat faţă de copilul minor Danaila Silviana.
3. În urma examinării efectuate de către Inspectoratul de Poliţie Străşeni cât şi materialele acumulate s-a stabilit că la data de 25.09.2024, ora 21:00 pârâta Danaila Mariana a manifestat un comportament huliganic faţă de cet. Danaila Liubov în stradă în *****, numind-o cu cuvinte necenzurate.
4. La data de 27.09.2024 fiind audiat în calitate de contravenient cet. Danaila Mariana şi-a recunoscut vina şi anume că a numit-o pe Danaila Liubov cu cuvinte necenzurate şi că acţiunile menţionate au avut loc în stradă.
5. Astfel la data de 27.09.2024 a fost întocmită decizie asupra cauzei contravenţionale nr. DAC01 064394 prin care Danaila Mariana a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 354 alin.(1) Cod contravenţional al RM, adică huliganismul nu prea grav, fiindu-i aplicată o sancţiune în mărime de 6 u.c., echivalentul la 300,00 lei. Reclamanta a achitat amenda stabilită.

6. Totodată cet. Danaila Liubov a contestat decizia emisă de Inspectoratul de Poliţie Străşeni, iar prin hotărârea emisă de Judecătoria Străşeni, sediul Central din 30 decembrie 2024 contestaţia înaintată a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.
7. În urma la cele întîmplate, reclamanta s-a simţit rău, iar din motiv că era însărcinată în termen de 15-16 săptămâni, a solicitat servicii medicale, iar la data de 30.09.2024 a fost internată în cadrul Spitalului Raional Străşeni cu diagnoza ,,avort incipient, voma tardiva a sarcinii, tulburări anexioase generalizate", unde a fost internată pînă la data de 04.10.2024.
8. La data de 30.01.2025 în adresa pârâtei a fost expediată notificare de achitare a prejudiciului moral cauzat prin contravenţie cu convenirea părţilor asupra unei tranzacţii extrajudiciare, acordîndu-i pârâtului termen de 7 zile din momentul recepţionării notificării. La data de 04.02.2025 pârâtul a recepţionat notificarea, însă nu a reacţionat în nici un fel.
9. În această ordine de idei, menţionează că este indiscutabil că în speţă se întrunesc temeiurile stabilite de cadrul legal pre-citat pentru adjudecarea compensaţiei pentru prejudiciul moral cauzat prin starea de stres şi de frustrare, iar cu referire la valoarea acestei compensaţii, aceasta urmează a fi stabilită de către instanţă în raport cu caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice, precum şi statutul social al persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral urmează a fi apreciate, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.
10. În temeiul Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echităţii, care exprimă că îndemnizaţia trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire şi se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.
11. Prin urmare, la caz, este făcută dovada comiterii de către pârâta Danaila Mariana a unei fapte ilicite, fapt ce rezultă din decizia asupra cauzei contravenţionale seria DAC01 064394 din 27.09.2024 a Inspectoratului de Poliţie Străşeni, care are putere de lucru judecat, circumstanţe de fapt şi de drept care permit constatarea încălcării dreptului reclamantei Danaila Liubov de către pârâta Danaila Mariana şi care urmează să compenseze prejudiciul cauzat.
12. Prin acţiunile ilegale ale pârâtei Danaila Mariana, reclamantei Danaila Liubov i-a fost cauzat un prejudiciu moral, care se exprimă prin suferinţele psihice, or în urma acţiunilor pârâta a fost internată în spital cu risc de avort, a suferit prejudiciul moral manifestat prin disconfort sufletesc, suferinţe psihice, stare de nelinişte că ar putea pierde sarcina, retrăiri, şi alţi factori care derivă suferinţe morale. Ţinând cont de prevederile articolelor 2036-2037 ale Codului civil RM, precum şi de circumstanţele speţei, în urma constatării cauzării suferinţelor psihice, considerăm că suma de 10 000,00 lei solicitată în vederea reparării prejudiciului moral este în corespundere cu caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice suportate de către reclamanta Danaila Liubov.
13. Solicită încasarea din contul lui Danaila Mariana în beneficiul lui Danaila Liubov a prejudiciului moral cauzat prin contravenţie în mărime de 10 000 lei, încasarea din contul

pârâtului în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de asistenţă juridică în mărime de 3500 lei.

ASPECTE GENERALE ŞI DE PROCEDURĂ

14. ***Reprezentatul reclamantei Danaila Liubov, avocatul Valeria Dodon,*** în şedinţa de judecată şi în susţinerile verbale a menţionat că, reclamanta a înaintat prezenta acţiune civilă, solicitând repararea prejudiciului moral cauzat prin fapta ilicită a pârâtei. Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că pârâta a comis o faptă contravenţională împotriva reclamantei, fapt confirmat prin actele întocmite de IP Străşeni. În urma acestui incident, reclamanta a fost supusă unui stres psihologic intens şi unei stări de teamă, situaţie care i-a afectat starea de sănătate.
15. Este de menţionat că, la momentul incidentului, reclamanta se afla într-o stare deosebită de vulnerabilitate – fiind însărcinată. În urma conflictului provocat de pârâtă şi în urma deplasărilor la Inspectoratul de Poliţie, aceasta a fost nevoită să solicite asistenţă medicală şi a fost internată în instituţie medicală, medicii stabilind existenţa riscului de avort spontan.
16. Prin urmare, fapta pârâtei nu a generat doar un conflict obişnuit, ci a provocat reclamantei o suferinţă morală reală, manifestată prin frici pentru viaţa şi sănătatea copilului nenăscut, stres emoţional puternic, precum şi afectarea stării generale de sănătate.
17. Conform prevederilor legislaţiei civile, orice persoană care cauzează prin fapta sa ilicită un prejudiciu moral este obligată să îl repare. În speţă, sunt întrunite toate elementele răspunderii civile delictuale:

- existenţa faptei ilicite, confirmată prin sancţionarea contravenţională a pârâtei;
- prejudiciul moral suferit de reclamantă;
- legătura de cauzalitate dintre fapta pârâtei şi consecinţele suportate de reclamantă;
- vinovăţia pârâtei.

18. Prin urmare, reclamanta consideră că cerinţele sale sunt întemeiate şi justificate, iar suma solicitată cu titlu de prejudiciu moral reprezintă o formă echitabilă de compensare pentru suferinţele psihice şi emoţionale suportate.
19. Este important de menţionat şi faptul că reclamanta nu a trecut prin această situaţie doar ca o femeie însărcinată, ci ca o persoană care, de-a lungul anilor, a trecut prin experienţe dureroase de pierdere a sarcinilor. Din acest motiv, sarcina pe care o purta la momentul incidentului avea pentru ea o valoare emoţională deosebită.
20. În urma incidentului provocat de pârâtă, reclamanta a trăit o stare profundă de teamă şi stres, deoarece a existat riscul real de a pierde din nou sarcina. Această situaţie a determinat-o să solicite asistenţă medicală de urgenţă, fiind diagnosticată cu risc de avort spontan.
21. Astfel, frica pe care a resimţit-o reclamanta nu a fost una abstractă sau exagerată, ci una reală şi profundă, determinată de experienţele traumatizante din trecut şi de pericolul repetării acestora.
22. În aceste condiţii, suferinţa morală suportată de reclamantă este evidentă şi justifică acordarea unei despăgubiri morale echitabile.
23. În prezenta cauză nu se discută doar despre un incident contravenţional, ci despre consecinţele pe care comportamentul pârâtei le-a avut asupra unei femei însărcinate,

aflate deja într-o situaţie emoţională fragilă, după pierderile de sarcină suferite de-a lungul anilor.

24. Frica trăită de reclamantă în acel moment a fost una reală – frica de a nu pierde din nou copilul pe care îl aştepta. Această stare de stres şi suferinţă a fost atât de puternică încât a necesitat intervenţie medicală, fiind stabilit riscul de avort spontan.
25. Reclamanta consideră că prejudiciul moral suferit de aceasta este evident şi nu poate fi ignorat. Repararea acestuia prin acordarea despăgubirii solicitate reprezintă nu doar o aplicare corectă a legii, ci şi o formă de restabilire a echităţii în raport cu suferinţa suportată.
26. Reprezentantul pârâtei invocă faptul că reclamanta ar fi avut anterior probleme în evoluţia sarcinii. Reclamanta consideră că acest argument nu poate înlătura răspunderea pârâtei. Dimpotrivă, din circumstanţele cauzei rezultă că reclamanta se afla într-o stare de vulnerabilitate sporită, iar comportamentul agresiv al pârâtei a amplificat starea de stres şi frica pentru sănătatea sa şi a copilului nenăscut.
27. Chiar dacă anterior au existat riscuri în evoluţia sarcinii, acest fapt nu justifică şi nu scuză conduita pârâtei. Orice persoană este obligată să se abţină de la acţiuni care pot provoca suferinţe fizice sau psihice altor persoane, cu atât mai mult unei femei însărcinate.
28. În urma incidentului, reclamanta a fost nevoită să solicite asistenţă medicală, fiind internată cu suspiciune de avort spontan. Această situaţie i-a provocat o stare intensă de teamă, stres şi suferinţă psihică, temându-se că îşi poate pierde copilul.
29. Prin urmare, reclamanta susţine că, chiar dacă existau anumite riscuri medicale anterior incidentului, acţiunile pârâtei au contribuit în mod direct la agravarea stării reclamantei şi la producerea prejudiciului moral suferit.
30. În aceste circumstanţe, reclamanta solicită respectuos admiterea acţiunii şi încasarea prejudiciului moral de 10.000 lei din contul pârâtei, în favoarea reclamantei, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3.500 lei.
31. ***Reprezentatul pârâtei Danaila Mariana, avocatul Melinteanu Dorin,*** în şedinţa de judecată şi în susţinerile verbale a menţionat că, la data de 25.09.2024, în jurul orelor 21:20, reclamanta Danaila Liubov a înştiinţat serviciul 112 că se află în *****, şi are un conflict în stradă cu cet. Danaila Mariana. La data de 26.09.2024, reclamanta a înaintat o cerere prin intermediul secretariatului Inspectoratului de Poliţie Străşeni, precizând că cet. Danaila Mariana vorbeşte necenzurat faţă de copilul minor Danaila Silviana.
32. În urma examinării efectuate de către Inspectoratul de Poliţie Străşeni, cât şi a materialelor acumulate, s-a stabilit că la data de 25.09.2024, ora 21:00, pârâta Danaila Mariana a manifestat un comportament huliganic faţă de cet. Danaila Liubov în stradă, în *****, numind-o cu cuvinte necenzurate.
33. Astfel, la data de 27.09.2024 a fost întocmită decizia asupra cauzei contravenţionale nr. DAC01 064394, prin care Danaila Mariana a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravenţional al RM, adică huliganismul nu prea grav, fiindu-i aplicată o sancţiune în mărime de 6 u.c., echivalentul a 300 lei.
34. Totodată, cet. Danaila Liubov a contestat decizia emisă de Inspectoratul de Poliţie Străşeni, iar prin hotărârea emisă de Judecătoria Străşeni, sediul Central, la 30 decembrie 2024, contestaţia înaintată a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.
35. În urma celor întâmplate, reclamanta s-a simţit rău, iar din motiv că era însărcinată în termen de 15-16 săptămâni, a solicitat servicii medicale, iar la data de 30.09.2024 a fost

internată în cadrul Spitalului Raional Străşeni cu diagnoza „avort incipient, vomă tardivă a sarcinii, tulburări anxioase generalizate”, unde a fost internată până la data de 04.10.2024.

36. Pârâta invocă faptul că, potrivit art. 1998 alin. (1) din Codul Civil RM, prejudiciul moral cauzat poate fi reparat numai în cazurile prevăzute de lege. Codul Contravenţional, la alin. (1) art. 45, prevede dreptul la repararea prejudiciului nepatrimonial cauzat prin contravenţie.
37. Prin prejudiciu moral se înţelege totalitatea suferinţelor psihice şi/sau fizice, cauzate prin acţiuni sau inacţiuni, ce atentează la valorile nepatrimoniale ale persoanei, iar modalităţile de exprimare a prejudiciului moral constituie efectele concrete (consecinţele) pe care dauna le produce asupra acesteia. Fiecare persoană care pretinde că a suferit este în drept să-şi estimeze prejudiciul adus, dar numai instanţa de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noţiunea reparării rezonabile, de circumstanţele cazului concret, de personalitatea părţilor. Cuantumul compensaţiei depinde şi de durata menţinerii consecinţelor vătămării. Instanţa de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, ia în consideraţie circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul.
38. Obligaţia de a dovedi faptul cauzării prejudiciului moral o exercită partea vătămată, iar, în speţă, lipsesc acte confirmative cu privire la prejudiciul moral suferit de reclamantă.
39. Totodată, din suportul probatoriu urmează Raportul de evaluare psihologică din 01 octombrie 2024, întocmit de psihologul clinician Postolachi Larisa. Potrivit concluziilor acestuia, la evaluarea psihologică a respondentei Danaila Liubov nu se evidenţiază prezenţa simptomelor de stres post-traumatic, manifestate prin careva stări intense de disconfort la amintirea evenimentului, hipervigilenţă (o senzaţie constantă de a fi în alertă), stare de amorfie şi gol interior, comportamente de evitare, suspiciune generală îndreptată către cei din jur, senzaţie constantă de pericol. De asemenea, nu au fost constatate careva rezultate obţinute la scala de evaluare a anxietăţii pentru aprecierea experienţelor traumatice, care ar fi generat un grad mărit de anxietate. Chiar dacă, în caz contrar, situaţiile violente prin care a trecut, declarate de respondentă, generează nu doar un nivel mărit de anxietate, ci şi trăirea constantă a mai multor emoţii negative de tip: supărare, tristeţe şi dezamăgire – emoţii care lipsesc cu desăvârşire în descrierea rezultatelor evaluării psihologice a reclamantei.
40. Pârâta menţionează că evaluarea psihologică a fost realizată la scurt timp după evenimentul din 25 septembrie 2024, ziua conflictului dintre părţi, astfel că, dacă ar fi exista careva consecinţe psihice ale faptei, acestea ar fi fost constatate şi elucidate pe deplin de către specialistul care a întocmit raportul. Or, raportul psihologic are rolul de a constata şi explica starea psihică a persoanei evaluate şi consecinţele resimţite de aceasta în urma evenimentului traumatic, constituind un element probator pertinent pentru aprecierea existenţei şi intensităţii suferinţelor psihice invocate.
41. Prin urmare, pârâta concluzionează că la materialele cauzei lipsesc acte confirmative cu privire la prejudiciul moral suferit de Danaila Liubov, întrucât prejudiciul moral presupune un complex de operaţiuni psihologice care pot fi ilustrate doar în baza unor teste psihologice, şi nu se lasă la aprecierea arbitrară a oricărui subiect de drept.
42. Astfel, simpla invocare a normelor juridice nu justifică caracterul şi gravitatea suferinţelor suportate, iar acţiunile reclamantei sunt contrare bunei-credinţe, dat fiind

faptul că aceasta, intenţionat şi într-o manieră speculativă, sesizează organul de poliţie la fiecare dată când părţile se întâlnesc întâmplător în locuri publice.

43. În speţă, pârâta susţine că reclamanta a omis să prezinte probe pertinente care ar confirma existenţa unei vătămări reale şi dovedite a onoarei, demnităţii sau reputaţiei profesionale a reclamantei. Or, lipsa unor probe utile care să ateste prejudiciul moral face imposibilă susţinerea pretenţiei privind încasarea daunelor morale. În continuare, pârâta reţine că, pentru acordarea daunelor morale, practica judiciară a statuat o serie de criterii obiective, în ipoteza în care cel în cauză dovedeşte că prestigiul, onoarea, reputaţia sau demnitatea sa au fost afectate prin fapta pârâtului. Orice incident de natura celui descris în speţă implică, inerent, o stare de indignare pentru anumite persoane, dar aceasta nu este suficientă pentru a da dreptul la plata unor despăgubiri, atât timp cât nu sunt afectate valori personale importante, nu sunt cauzate suferinţe deosebite, ce nu se justifică în mod rezonabil, pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la angajarea răspunderii pentru prejudiciul moral doar în baza afirmaţiilor celui interesat.
44. Cu atât mai mult, urmează a fi reţinut faptul că acordarea reparaţiei morale presupune o dovedire clară a prejudiciului suferit, iar simpla invocare a unor afirmaţii considerate jignitoare, în lipsa unei probe concrete privind efectele negative asupra vieţii persoanei, nu este suficientă pentru acordarea despăgubirilor.
45. Respectiv, în cauză, aplicarea faţă de Danaila Mariana a sancţiunii contravenţionale în mărime de 6 unităţi convenţionale, în baza art. 354 alin. (1) Cod contravenţional, şi nemijlocita constatare a caracterului calomnios al relaţiilor efectuate de pârâtă constituie în sine o satisfacţie echitabilă pentru reclamantă, întrucât aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat.
46. Pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplineşte temeiul răspunderii delictuale. În concret, instanţei de judecată îi revine obligaţia de drept să examineze cauza civilă supusă prin prisma legislaţiei naţionale şi internaţionale în vigoare, bazată pe o cercetare obiectivă şi multilaterală a tuturor circumstanţelor cazului şi a probatoriului autentic administrat, să asigure legalitatea actului justiţiei şi, respectiv, să asigure respectarea drepturilor legitime ale pârâtei Danaila Mariana, garantate de Constituţie şi de legislaţia naţională şi internaţională în vigoare, la care Republica Moldova este parte, şi să nu admită violarea lor prin hotărâre judecătorească.
47. În subsidiar, pârâta consideră că evaluarea probelor urmează să se facă în mod obiectiv, avându-se în vedere că nicio probă nu are o putere dinainte stabilită, iar concluziile instanţei urmează să rezulte din coexistenţa unor concluzii suficiente de certitudine, de netăgăduit, atât din punct de vedere faptic, cât şi juridic.
48. În consecinţă, având în vedere absenţa dovezilor care să fixeze o legătură directă de cauzalitate între fapta contravenţională constatată şi prejudiciul moral invocat, precum şi în lipsa unor probe pertinente şi concludente din care să rezulte suferinţele psihice ale reclamantei, pârâta solicită instanţei ca, prin hotărârea ce o va pronunţa, să dispună respingerea acţiunii înaintate de Danaila Liubov împotriva Danaila Mariana, ca neîntemeiată.

LEGISLAŢIA RELEVANTĂ

49. Art. 82 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:

„Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.”

50. Art. 90 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte:
a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor;
b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului;
c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată;
d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă;
e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel;
f) cheltuielile de căutare a pîrîtului;
g) cheltuielile de efectuare a expertizei;
h) cheltuielile de executare a actelor judiciare;
i) cheltuielile de asistenţă juridică;
j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii;
k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut;
l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.”

51. Art. 94 alin. (1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului”.

52. Art. 96 alin. (1-1[1]) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1[1]) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

53. Art.98 alin.(1) Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.”

54. Art. 118 alin.(1) şi (3) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate”.

55. Art. 121 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”.

56. Art. 130 alin.(1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”.
57. Art. 239 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”.
58. Art. 240 alin.(1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”.
59. Art. 45 alin. (1) din Codul contravenţional prevede următoarele:
„Dacă prin contravenţie a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-şi valorifice pretenţiile civile în procedură civilă. Persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie.”
60. Art. 9 alin. (2) lit. f) Cod civil prevede următoarele:
„Drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.”
61. Art. 16 alin. (1) lit. g) Cod civil prevede următoarele:
„Apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.”
62. Art. 19 alin. (1), (2) Cod civil prevede următoarele:
„În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).”
63. Art. 1998 alin. (1) şi alin. (2) Cod civil prevede următoarele:
„Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.”
64. Art. 2036 Cod civil prevede următoarele:
„(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri

prevăzute de lege. (4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. (5) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă."

65. Art. 2037 Cod civil prevede următoarele:
„(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului."

MOTIVAREA INSTANŢEI

66. Audiind poziţia părţilor şi studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră cererea de chemare în judecată întemeiată în parte, şi necesar de a fi admisă parţial, din următoarele considerente.
67. Din materialele cauzei rezultă că prin decizia asupra cauzei contravenţionale seria DAC01 nr. 064394 din 27 septembrie 2024, rămasă definitivă, pârâta Danaila Mariana a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravenţional, pentru faptul că a manifestat comportament huliganic faţă de reclamanta Danaila Liubov, adresându-i expresii injurioase şi cuvinte necenzurate în loc public.
68. Prin urmare, existenţa faptei ilicite şi vinovăţia pârâtei sunt stabilite printr-un act jurisdicţional definitiv, care beneficiază de autoritate de lucru judecat sub aspectul circumstanţelor constatate, nefiind admisibilă reaprecierea acestora în cadrul prezentei proceduri civile. Astfel, instanţa reţine ca fiind dovedită conduita ilicită a pârâtei şi caracterul culpabil al acţiunilor acesteia.
69. Instanţa reţine că specificul prejudiciului moral constă în imposibilitatea evaluării sale prin criterii exacte şi matematice, acesta neputând fi demonstrat cu aceeaşi rigoare probatorie ca prejudiciul patrimonial. Din acest motiv, existenţa şi întinderea prejudiciului moral urmează a fi apreciate de instanţă în echitate, prin raportare la circumstanţele concrete ale cauzei, natura valorilor personale afectate, intensitatea atingerii aduse acestora şi consecinţele rezonabil previzibile ale faptei ilicite asupra persoanei vătămate.
70. Totodată, instanţa reţine că simpla absenţă a unui diagnostic psihiatric sau a unor tulburări psihice de intensitate clinică nu exclude existenţa prejudiciului moral. O interpretare contrară ar conduce la restrângerea nejustificată a protecţiei drepturilor personale nepatrimoniale şi ar transforma repararea prejudiciului moral într-un mecanism

condiţionat exclusiv de existenţa unei patologii medicale, ceea ce contravine atât naturii juridice a acestui tip de prejudiciu, cât şi practicii judiciare constante.

71. În acest sens, instanţa apreciază critic argumentele pârâtei întemeiate pe raportul de evaluare psihologică din 01 octombrie 2024, potrivit căruia reclamanta nu ar prezenta simptome de stres posttraumatic sau alte manifestări clinice severe. Lipsa unor asemenea manifestări nu infirmă existenţa unei suferinţe psihice reale şi nici impactul emoţional negativ produs asupra reclamantei prin comportamentul pârâtei.
72. Or, instanţa constată că reclamanta se afla într-o stare evidentă de vulnerabilitate, fiind însărcinată în termen de aproximativ 15–16 săptămâni şi având antecedente medicale şi emoţionale sensibile legate de pierderea unor sarcini anterioare. În aceste condiţii, conflictul produs în spaţiu public, manifestările agresive şi limbajul injurios utilizat de pârâtă erau în mod rezonabil susceptibile să genereze reclamantei o stare accentuată de stres, teamă şi insecuritate emoţională.
73. Instanţa consideră relevant şi faptul că, la scurt timp după incidentul din 25 septembrie 2024, reclamanta a solicitat asistenţă medicală şi a fost internată în instituţie medicală cu diagnosticul „avort incipient, vomă tardivă a sarcinii, tulburări anxioase generalizate”. Deşi actele medicale administrate nu permit concluzia că fapta pârâtei ar fi constituit cauza exclusivă a stării medicale constatate, acestea confirmă existenţa unei deteriorări a stării psiho-emoţionale a reclamantei într-o perioadă imediat următoare incidentului.
74. Astfel, instanţa apreciază că între conduita ilicită a pârâtei şi prejudiciul moral suferit de reclamantă există o legătură de cauzalitate juridic relevantă. Raportul de cauzalitate în materia răspunderii civile delictuale nu presupune demonstrarea unei certitudini absolute de ordin ştiinţific, fiind suficient ca prejudiciul să reprezinte o consecinţă rezonabil previzibilă şi verosimilă a faptei ilicite.
75. Mai mult, faptul că reclamanta prezenta anterior anumite vulnerabilităţi sau riscuri medicale nu înlătură răspunderea pârâtei. Potrivit principiilor răspunderii civile delictuale, autorul faptei ilicite răspunde inclusiv pentru agravarea unei stări preexistente a victimei, aceasta fiind luată „aşa cum este”. Prin urmare, chiar dacă incidentul nu a constituit cauza exclusivă a stării reclamantei, acesta a avut cel puţin rolul unui factor agravant ori declanşator al stării de stres şi anxietate suportate.
76. Instanţa reţine că prin acţiunile sale pârâta a adus atingere demnităţii, echilibrului emoţional şi stării de siguranţă psihică a reclamantei, valori personale nepatrimoniale protejate de lege. Orice persoană are obligaţia de a se abţine de la conduite agresive, injurioase sau umilitoare susceptibile să producă altor persoane suferinţe psihice sau emoţionale, cu atât mai mult în raport cu o persoană aflată într-o situaţie de vulnerabilitate sporită.
77. În consecinţă, instanţa constată că în speţă sunt întrunite cumulativ toate condiţiile necesare angajării răspunderii civile delictuale, şi anume: existenţa faptei ilicite, prejudiciul moral, raportul de cauzalitate dintre faptă şi prejudiciu, precum şi vinovăţia pârâtei.
78. Referitor la cuantumul despăgubirii solicitate, instanţa reţine că, potrivit art. 2037 Cod civil, mărimea compensaţiei pentru prejudiciul moral se stabileşte în funcţie de caracterul şi gravitatea suferinţelor suportate, circumstanţele producerii prejudiciului, intensitatea atingerii aduse drepturilor personale nepatrimoniale şi măsura în care despăgubirea poate constitui o satisfacţie echitabilă pentru persoana vătămată.

79. Totodată, despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie să aibă un caracter compensatoriu şi rezonabil, fără a reprezenta o sancţiune excesivă pentru autorul faptei şi fără a conduce la îmbogăţirea nejustificată a persoanei vătămate. În acelaşi timp, acordarea unei sume pur simbolice ar lipsi de efect util dreptul persoanei la repararea prejudiciului moral suferit.
80. La determinarea cuantumului despăgubirii, instanţa a avut în vedere caracterul public al comportamentului pârâtei, natura injurioasă a manifestărilor acesteia, starea de vulnerabilitate în care se afla reclamanta, impactul emoţional produs asupra acesteia, necesitatea acordării asistenţei medicale imediat ulterior incidentului, precum şi principiul echităţii consacrat de legislaţia naţională şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului.
81. Raportând aceste criterii la circumstanţele concrete ale cauzei, instanţa apreciază că suma solicitată de 10 000 lei este excesivă în raport cu intensitatea prejudiciului dovedit, însă acordarea unei despăgubiri derizorii nu ar reflecta gravitatea atingerii aduse valorilor personale ale reclamantei.
82. Prin urmare, instanţa consideră că suma de 5 000 lei reprezintă o compensaţie echitabilă, rezonabilă şi proporţională cu prejudiciul moral suportat de reclamantă, fiind aptă să asigure repararea rezonabilă a suferinţelor psihice şi emoţionale cauzate prin fapta ilicită a pârâtei.
83. Cheltuieli judiciare, având în vedere că reclamanta a fost scutită prin efectul legii, la depunerea prezentei cereri de chemare în judecată, judecătorul consideră necesar de a încasa de la Danaila Mariana în beneficiul statului taxa de stat de 250 lei.
84. La fel, pentru înaintarea acţiunii civile a fost achitată şi taxa de timbru prevăzută în modul prescris de art. 2 din Legea taxei de stat nr. 135 şi 136 din 29.04.2025, adică 200 de lei (f.d.5).
85. Astfel, în corespundere cu prevederile art. 94 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată pentru taxa de timbru vor fi dispuse spre încasare în beneficiul lui Danaila Liubov de la Danaila Mariana.
86. Cu referire la cheltuielile de asistenţă juridică, pornind de la practica şi jurisprudenţa dezvoltată de CEDO, cheltuielile de asistenţă juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).
87. Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa,

reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei de judecată.

88. Totodată, în jurisprudenţa constantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin şi alţii versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câştigat procesul nu va putea obţine rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil.
89. Instanţa de judecată reţine că reclamanta a prezentat instanţei mandatul nr. 2146112 din 04.11.2024 şi bonul de plată nr. 58823262 din 26.12.2024 unde se reflectă calculul onorariului avocatului pentru acţiunea în cauză în vederea reprezentării intereselor lui Danaila Liubov în sumă de 3500 lei (f.d.4, 26).
90. Ţinând cont de complexitatea cauzei, de numărul de acte procesuale întocmite de avocatul reclamantului, de numărul de şedinţe la care avocatul a participat, de complexitatea problemei juridice ridicate în speţă, instanţa de judecată consideră drept reale, necesare şi rezonabile cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 3000 lei.
91. Conform art. 82, art. 94, art. 238-241 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A admite parţial acţiunea.

A încasa din contul pârâtei Danaila Mariana, născută la *****, domiciliată în *****, IDNP *****, în beneficiul reclamantei Danaila Liubov, născută la *****, domiciliată în *****, IDNP *****, prejudiciul moral cauzat prin contravenţia comisă la 25.09.2024 în mărime de 5000 (cinci mii) lei, cheltuielile de judecată suportate la plata taxei de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, cheltuielile de asistenţă juridică în mărime de 3000 (trei mii) lei, **în total suma de 8200 (opt mii două sute) lei.**

În rest pretenţiile reclamantei se resping.

A încasa din contul pârâtei Danaila Mariana în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 250 (două sute cincizeci) lei, de la plata căreia reclamanta este scutită în temeiul Legii.

Prezenta hotărâre urmează a fi executată benevol, în condiţiile legii, în termen de cel mult 15 zile de la rămânerea definitivă.

Se explică părţilor că, după expirarea acestui termen, creditorul este în drept să solicite executarea silită, în condiţiile Codului de executare.

Dispozitivul hotărârii judecătoreşti se comunică participanţilor la proces şi se publică pe pagina web – „https://jst.instante.justice.md”.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Străşeni (sediul central).

Preşedintele şedinţei
judecător /semnat/ Dorina Croitor

Copia corespunde originalului
judecător Dorina Croitor